

INFORMAČNÍ LISTY SAM 95-BOHEMIA

č.2

BŘEZEN-DUBEN 1993

Vychází 1x za dva měsíce v polovině 1. měsíce.

Zdarma pro členy SAM 95.

Zodpovědný redaktor : Rad. Čížek
Žilinská 160
273 01 Kam. Žehrovice

Stanovy

letecko-modelářského sdružení (klubu), zabývajícího se stavbou a létáním historických modelů.

1. Název sdružení :
SAM 95 - Bohemia

2. Sídlo sdružení :
Letiště Aeroklubu Kladno
u Dobré, okr. Kladno

3. Cíl činnosti :

Propagovat létání s historickými modely, organizovat soutěže pro tento druh modelů a setkání členů. Seznamovat s historií československého i světového modelářství členy i mládež a to jak formou přednášek, tak i pomocí "Informačních listů", rozesílaných členům zdarma. Jde o účelové využití volného času s možností prohloubit si znalosti konstrukční, poznatky a aerodynamiky malých rychlostí a fyzikálních zákonů souvisejících s letadly.

4. Orgány sdružení a způsob jejich ustavování :

Sdružení řídí pětičlenný výbor v čele s presidentem (předsedou), vicepresidentem (místopředsedou). Výbor má dále sportovního referenta s funkcí redaktora, počladníka. Výbor doplňuje pátý člen s funkcí člena revisní komise. Uvedené orgány jsou voleny přímou volbou členy sdružení jednou za dva roky při přiležitosti sjezdu (snemu). Připravný výbor bude pracovat nejdéle 1 rok. Do té doby musí dojít k řádné volbě.

5. Ustanovení o organizačních jednotkách :

Sdružení má formu sportovního klubu a nebude mít dílčí organizační jednotky.

6. Zásady hospodaření :

Sdružení nebude provádět výdělečnou hospodařskou činnost. Jediným zdrojem příjmu budou členské příspěvky stanovené ve výsí, aby pokryly náklady s tiskem "Informačních listů" a jejich distribucí poštou. Pohyb financí sdružení bude podchycen pokladní knihou, kterou povede pokladník sdružení. Kontrolu hospodaření bude zajišťovat dvoučlenná revizní komise, která je součástí výboru.

7. Práva a povinnosti členů :

Práva členů:

- a/ Volit a být volen do výboru a funkci sdružení 1x během dvou let, pokud by z nutných důvodů nebylo toto údobje zkráceno.
- b/ Dostávat zdarma nejméně 6x do roka výtisk "Informačních listů".
- c/ Zúčastňovat se soutěží a sjezdů organizovaných sdružení SAM 95 - BOHEMIA.
- d/ Používat na svých modelech i očásení znak sdružení SAM 95 - BOHEMIA.

Povinnosti členů:

- a/ Uhradit do konce ledna každého roku (nejpozději) roční členský příspěvek, aby byla zabezpečena úhrada tisku a distribuce "Informačních listů".
- b/ Propagovat činnost sdružení a získávat nové členy i z řad mládeže.
- c/ Rádit se plánymi ustanoveními pro sportovní činnost (viz stavební a soutěžní pravidla) a pro provoz rádio stanice pro řízení modelů letadel podmínkami povolujícího orgánu - Radiokomunikací Praha. To platí i o včasnému obnovování platnosti těchto povolení.
- d/ Užívat na svých modelech registrační číslo: SAM 95 + přidělené evidenční číslo.

Tolik ke stanovám, které byly schváleny Ministerstvem vnitra České republiky a registrovány pod číslem VSC/1 16455/92 R.

Slovo redaktorské - -

Snaha představit se Vám číslem 2 trochu v lepším světle tu byla. Úplně se to nepovedlo, nejsme profesionálové. Jistě: grafická úprava se ještě dá v mnohem zlepšit. Pokusíme se v každém dalším čísle, byť o malý krátký. Jedno věřte: na malém prostoru se hře operuje. Touto dobou už začínám dělat na čísle 3. Do č. 2 se už nevešly "Profily měsíce" a dokonce ani Adresár. Je sice připravený, ale do č. 3 připíšeme další adresy. Zkoušíme dát do každého čísla jednu pořídku, myslím, že je to únosné. Legrácky, které jsme prožívali byly neopakovatelné. Podělte se s námi. Něco potěšitelného: Snad se povede dát dohromady plánek "Luňáka" z roku 1949: Je kompletní plán křídla, hlavice a přepážek trupu vč. ostruhy. Máme i polovinu výškovky in natura! Jen bokorys trupu dosud chybí. Nevíte o něm?

Nechtěl jsem urgovat opozdilce, kteří si dosud nezaplatili příspěvky 1993. Musíme reagovat stejně, jako SAM 27: Nemáš dosud zaplaceno? Nebude pro tebe žádné číslo 3 IL. Kdo snad má už dnes obavy, jak se hospodaří, mohu ujistit, že máme perfektní účetnictví. Na konci roku vám bude předložen "počet".

Připravuje se k postupnému otištění: větroř Dr.G.Benedek, "FIDO" Dr.Tröbse z SRN, italský motorák, článek: "Co s Wakefieldy". Ale už bude čas, abyste přišli s vlastními náměty. Snad dostaneme i nějakou zprávičku ze Švédska, jak se létá tam na severu. Spojení je již s Itálií, už došly použitelné podklady. Co víme o Australštích SAM? Dosud nic, ale napíšeme jim, ať se pochluší!

Pozor: SAM 78 stanovil na schůzi předsednictva v Hradci limitní rok pro "historiky" - 1952 - vezměte to na vědomí záčastníků, li se soutěží SAM 78.

Pochluďte se co stavíte, je potřeba, abychom průběžně o sobě alespoň trochu věděli. Nebo co sháněte. Zkušenosti?

Káně cup 1993

Pro další rozšíření možnosti soutěžení v sezóně 93 přichází výbor SAMU 95 s myšlenkou uskutečnit soutěžní seriál nazvaný Káně cup.

Bude to seriál pěti soutěží odletaných v období květen - září z nichž 3 nejlepší výsledky u každého účastníka se budou započítávat do celkového výsledku. Seriál bude přístupný všem modelářům organizovaných v SAMU 95 i 78.

Jedinou podmínkou účasti v seriálu je vlastnit model Káně v jakékoli RC úpravě odpovídající pravidlům ARC.

Smyslem tohoto omezení na jeden typ je vytvořit pro účastníky alespoň částečně srovnatelné soutěžní podmínky a prověřit tak plachtařskou zdatnost pilotů.

Soutěžní pravidla jsou shodná s ARC s těmito odchylkami:

- římská 150 m
- pracovní čas 8 minut
- letové maximum 5 minut
- přistání do čtverce 25 x 25 m - 50 bodů

Létají se 4 starty, 3 nejlepší se počítají.

Datumy konání jednotlivých soutěží seriálu byly vybrány tak, aby pokud možno nekolidovaly s jinými soutěžemi a jsou následující:

9.5., 13.6., 11.7., 15.8. a 12.9. vždy v 8.30 hod na letišti Kladno.

Přihlášky na místo, pro členy SAM 95 jsou vkládány nulové, pro ostatní 10,- Kčs.

Pro vítěze celého seriálu je připraven putovní pohár, pro ostatní počít, že si během léta pěkně zaléztali.

Pozvánku na Káně cup uveřejňujeme snad s dostatečným předstihem, aby i průměrně líný stavitele historických modelů mohl 9. května nastoupit s novým Kánětem.

Chtěli bychom tímto manifestačním sletem Kánětem, jedním z nejpopulárnějších typů konce čtyřicátých let vzniklých v Žehrovicích nejen popularizovat SAM, ale hlavně oslavit 50té výročí vzniku modelářského klubu KŽ, které připadá právě na letošní rok.

Takže se těšíme na účast - výbor SAM 95

ZE SVĚTA I Z DOMOVA...

Co vás zajíma?
 Čím sem přispějete?

SAM 78

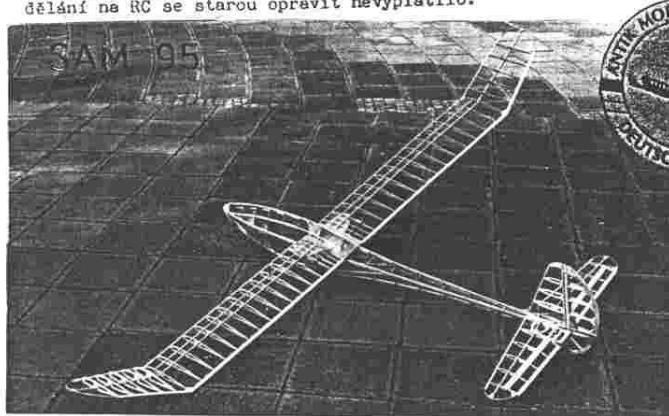
Vít Lacina /SAM 78/ z Rosic u Brna je každoročním členem při létání historiků na kladenském letišti. Létá s pěkným Delfinem /Úřízek-1949/ volně a velmi úspěšně.

SAM 95

Vlada HORÁK - KZ, SAM 95 létá RC Sokola II, který byl postaven jako volný již v roce 1950. Model je ovšem po důkladné generálce. Má celý nový potah a novou výškovku. S ohledem na nutné přečerpání na RC se starou opravit nevyplatilo.

SAM 95

Fritz Söltner z Norimberka je víc než starý známý - hlašil se k čs. repre druzstvu již při MS volných modelů ve Finsku v roce 1955. Dnes představuje svůj větroň v kostce. Prozradíme, že má i "Delfina" pro kat. ARC. A přijede si zalednat na "Kladno" již 22.5.1993. Těšíme se!

Mirek Kassal /SAM 95/ řídí pionýrskou chasu, nikdy na kladenském letišti při soutěžích nechybí. Leto RC Káne ale především volně Sokola II. A dobré.

SAM 78

SAM 27

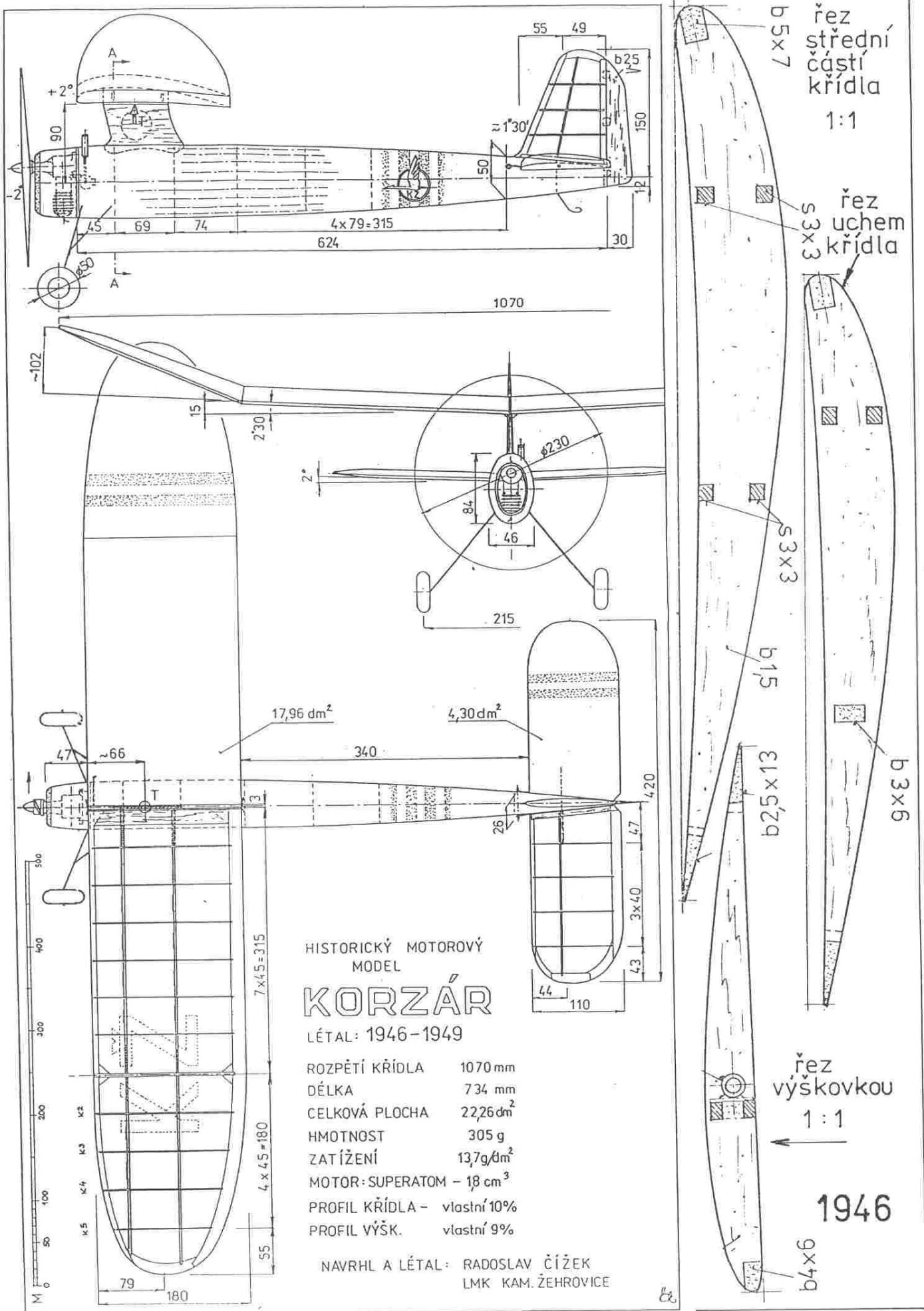

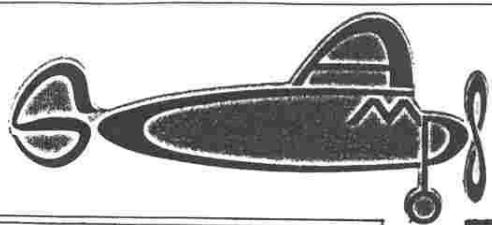
Don Bekins z Kalifornie-USA - se rovněž přihlásil za člena SAM 95. Velmi pomohl při jeho ustavení. Je členem SAM 27 "Severní Kalifornie" a rovněž redaktorem jejich časopisu "Antique Flyer" je čtyřnásobným "mužem roku" titulem, který se uděluje za ziskání největšího počtu bodů za umístění ze všech létaných kategorií vybraných soutěží SAM. Nebyl by problém uveřejnit jeho fotku třeba 20x. Pokaždé na ní může být s jiným modelem. Domu v hale mu visí od stropu model vedené modelu a řada dalších je složena v jeho dílně. Doménou jsou motoráky - od velkých majetků těžkých ptáků s "desítkami" až po malé 1/24 Texaco na Czeze. To všechno samozřejmě na RC. Na obrázku je s výborným a výtěžným modelem "Lanza Bomber" na soutěž SAM 51 ve Woodlenu v září 1992. Všimněte si té parádní - podotýkám modelářské vzletové dráhy. Welcome dear Friend to the "95 th".

SAM 55

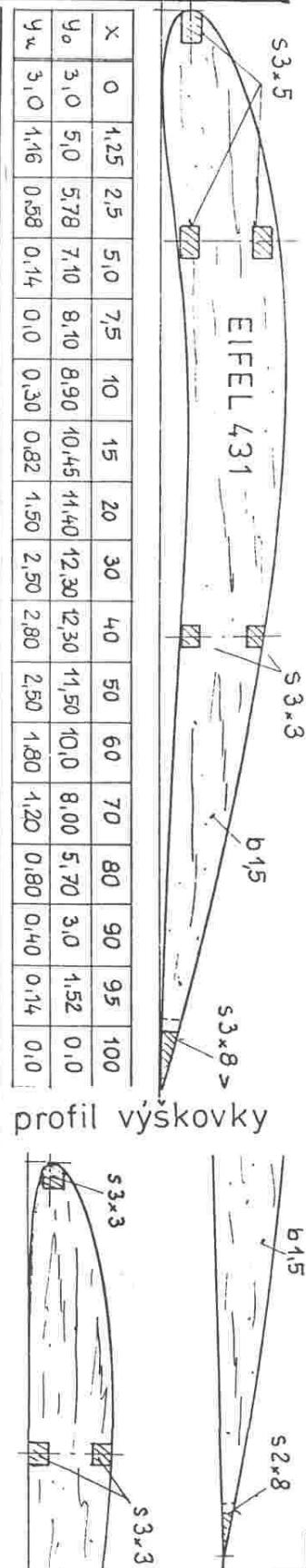
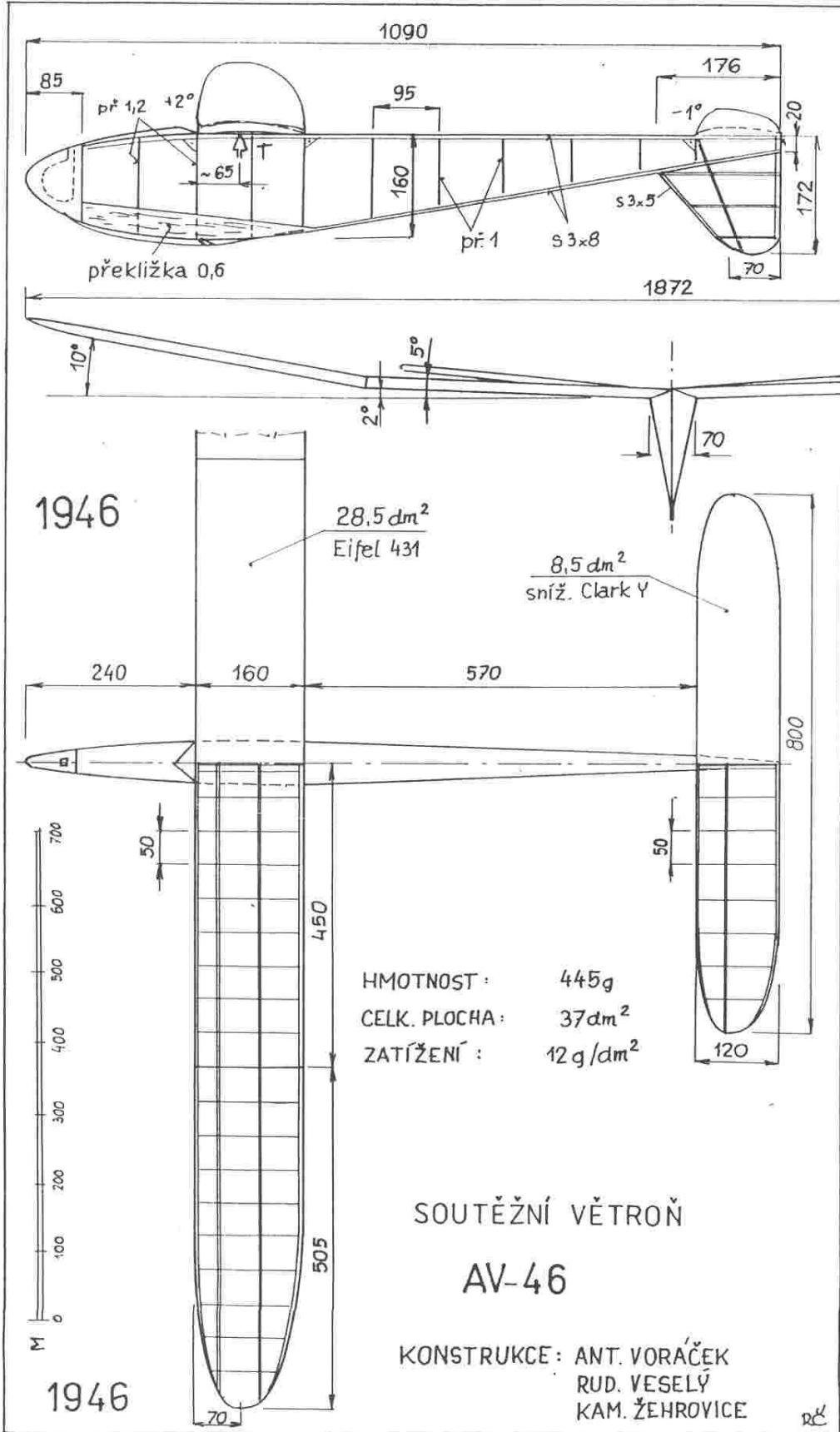
Wolfgang Ilg je jedním z prvních, kdo se přihlásil do naší "pětadvadesátky". Motorák se jmenuje "Mořský sokol". Je ze Schwäbisch Hall z Německa a měl by se ukázat na kladenském letišti 22.5.

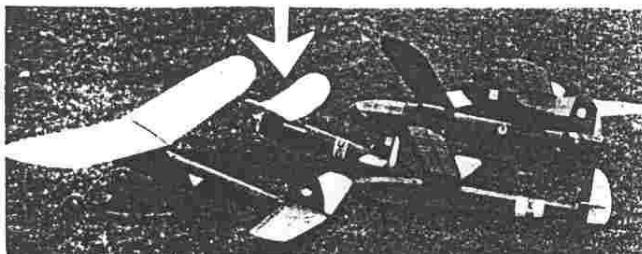

To není karikatura modelu, jak by se snad na první pohled mohlo zdát, ale znak klubu SAM:

"Southern California Aircraft model plane". Když se pozorně podíváte, všechna začáteční písmena na obrázku určitě najdete. Ta směrovka - to je přece vyloženě "S" jako "southern" - tedy jižní, že áno?

Motorový model "Korsár".

"Korsára" jsem postavil koncem léta 1946. To byla doba "Superatomů" a jaký jiný motor jsem tam měl dát? Zámér byl docela obyčejný - postavit si něco pro polétání, něco lehkého co se bude snášet k zemi pomalu jako peříčko. To se mně povedlo. "Korzář" byl vysloveně "papírk" a klesání bylo velmi malé. To vedlo také k tomu, že se model při přistání nepoškodil.

• Křídlo

bylo dvounosníkové s dvojím lomením, uprostřed dřelené. Profil blízký MVA 301. Lišty nosníku smrk, stojiny překližka 0,8mm. Vše ostatní balsa. Obě poloviny křídla se navlékaly na překližkové spojky, které byly protaženy překližkovým vylehčením baldachýnem, zálepeným do hřbetu trupu. Aby baldachýn nepružil, byl potažen oboustranně balsou 1,5mm. Obě poloviny křídla byly k sobě přitáženy gumovým očkem namotaným kolem háčku na obou polovinách křídla. Ty byly jak na náběžné, tak na odtokové liště křídla.

• Trup

měl průlez symetrické elipsy. Přepážky z překližky 0,8mm vzadu, 1mm v přední polovině. Motorová byla z letecké 3mm překližky. Trupové podložníky byly z lišt 2x3 a 1,5x3 mm. Podvozek z ocelového drátu o 2mm se nasouval z obou stran trupu bukových špalíků. Kola byla pouze celuloiodová s překližkou 0,8 mm sesílenými disky. Smrkovka byla postavena jako nedílná část trupu, balsovou seřizovací "klapku" bylo možné přehýbat na hliníkových plíscích.

Výškovka

byla dřelená, navlečená papírovými trubičkami na kulatém bambusovém kolíku o 4mm, který byl zálepen v trupu. Příhýbáním hliníkových drátů na náběžné a odtokové liště se seřizoval úhel nastavení.

• Potah

jaký jiný tehdy, než "Kablovou", tedy světle hnědý. Připomínám, že "Kablovou" měla několik různých odstínů hnědá. Aby nebyl model tak smutný, byl vylepšen červenou a bílou barvou. Trup včetně kýlové plochy byl červený, rovněž i čelo krytu motoru. Červené byly i 2cm široké pásky na pravé polovině křídla shora a totéž obráceně zdola. Bílé byly natěšené kryt motoru, 3 bílé pásky přes trup. Na obou bocích trupu byl přes tyto pásky znak LMK KŽ. Bledě modré bylo velké KŽ na zlomu křídla. Bylo na levé straně křídla při pohledu na křídlo shora i zdola. Bílá byla i klapka směrovky.

Soutěžně se dostal "Korzář" na scénu až v roce 1947 v Klatovech. Šlo o "zemské mistrovství" (tehdy: Čechy, Morava, Slovensko), řeč o postup na "Celostátní", které se letalo v roce 1948 v Bratislavě. Tehdy se letalo na poměr doby kluzu k dobré chodě motoru. Malem jsem s "Korzárem" vyhrál, ale nestalo se tak, prý "zapomněl" mít. Tak jsem musel start opakovat, ale ten už nebyl tak vynikající, na postup nestoupil. Zřejmě by to byla příliš velká opovážlivost pořazit takové modelářské eso, jakým tehdy byl můj pozdější dobrý přítel Jarda Brož starší.

R. Čížek

Sportovní kalendář 1993 – historické modely

Ve Sportovním kalendáři Československého modelářského svazu pro rok 1993 najdete tyto soutěže:

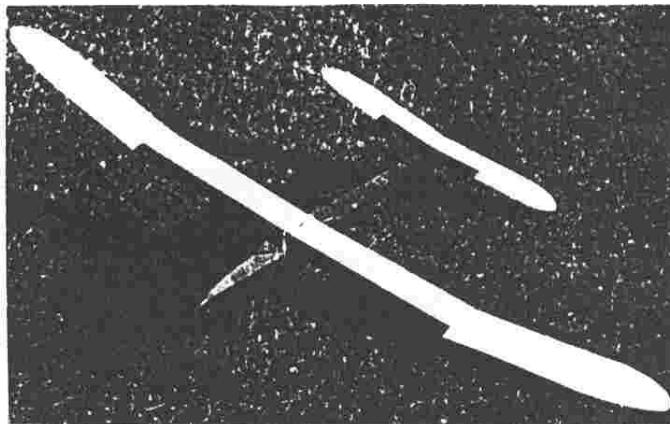
- č. 379 - 17. dubna - letiště Sazená - kateg. A,B,C
LMK Praha 4
- č. 330 - 22. května - letiště Kladno - ARCM CRC, BV1
LMK K.Ž.
- č. 331 - 28. srpna
29. srpna - letiště Kladno - Av,Bv,Cv,ARC,CRC
s mezinárodními účastníky
LMK K.Ž.
- č. 186 - 25. září - letiště Kladno - LMK Prahy 6

Je pravděpodobné, že bude ještě něco navíc, to bychom oznámili v č. 3 Informačních listů SAM 95.

→ S omluvou prosíme, abyste si doplnili do sportovních a stavebních pravidel:

→ Kategorie AV - 1. Specifikace, stat "povolené odchylky" (najdete na str. 3, č. 1 Inf. listů):

→ Je povoleno ovládat směrovou klapku od vlečného háčku pro vlek a kroužení. "Krouživý" háček však povolen není

Soutěžní větron AV - 46

V roce 1946 byl uspořádán "Aerovkou" - továrnou na letadla druhý poválečný ročník tradiční soutěže v Kyjích, východně za Prahou. Této soutěže jsme se chtěli účastnit a tehdy 17ti letý Toník Voráček (dnes Ing. Ant. Voráček v.v.) za přispění Rudolfa Veselého nakreslil a postavil tento větron. Také R. Veselý si postavil stejný model. Od sebe se lišily jen zbarvením.

Z dnešního pohledu a zkušenosti by se dalo lecos vytknout a zlepšit, především by to chtělo hlubší křídlo a lepší profil. To jsme ale tehdy ani moc nezkoumali. Model ale letal celkem dobře, stavebně byl velmi jednoduchý a pevný. Také proto jej zvemejmejeme.

Trup a směrovka.

Trup se stavěl "na hřbet" - 2 listy 3x8 byly sponzovány zajištěny v obrys trupu přímo na plánu. Přepážky se na ně nalepily spodním nahoru a trup byl uzavřen ve vrcholu opět lištou 3x8. Současně byla sponzena v této poloze i směrovka. Přepážky před křídlem a předem opracovaná hlavice se k trupu přilepily dodatečně po vyjmoutí ze Babylonu. Překližková přistávací lyže sloužila také k propojení předních přepážek a hlavice. Spodek trupu v místě přistávací lyže byl oboustranně vylepen překližkou 0,6 mm jednak pro vlastní využití, ale i proti protrhání potahu.

Křídlo.

Byla lomeno do "W", obě poloviny se spojovaly uprostřed volnou vložkou z překližky. Konci křídla byly aliptické, koncové oblouky z pediku o 4mm. Připojený řez křídlem je v měřítku 1:1. Obě poloviny křídla byly drženy u sebe gumou omotanou kolem drátových háčků na náběžné i odtokové liště. Obě "ubí" měly mírný negativ. Žebra byla z 1,5 mm balsy. Křídlo se k trupu přivazovalo gumou.

Výškovka.

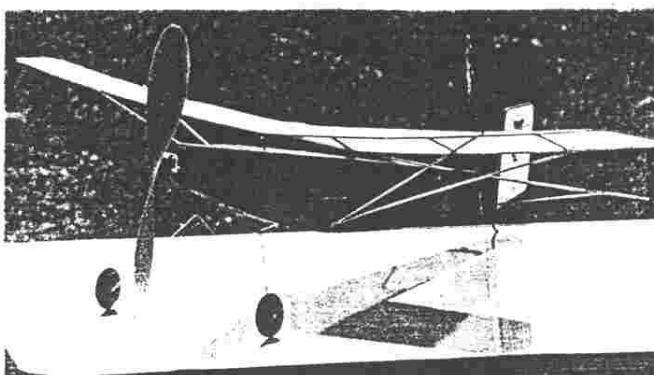
Byla stavěna v celku, spojení obou polovin výkližkem ze 3mm tlusté překližky. Střední žebra ve zlomu, kterým byl výkližek provlečen bylo z balsy 3mm, ostatní žebra z balsy 1,5mm.

Potah.

Papír "Kablo", lakovaný čirým vypínacím lakem. Trup načež potom modrým lakem. Střední část křídla od náběžné po 1. nosník byla modrá, obdobně i výškovka.

Oba uvedené modely se umístily na soutěži Aero 1946 někde uprostřed výsledkové listiny.

MLL-1 z r. 1935 - TO JE PARÁDA!

Pavel Lanštík z Brna postavil před časem gumáčka MLL-1 z roku 1935. Model je sponzen z opravdových kulatých špejí, které získal v r. 1945 od Zdenka Husičky.

Eut TILESTON z Kalifornie nechybí skoro na žádné soutěži historických modelů a už všeck ne tam, kde se létají samofidla. Postavil také maketu Warbermanova letadla "Arrowbile" pro kategorii 1/2 A Scale Texaco a zvítězil s ní v září 92 na soutěži ve Woodlandu, blízko Sacramenta. I v silnějším větru létal model velmi dobře.

Speciální soutěže historických motorových RC maket v USA

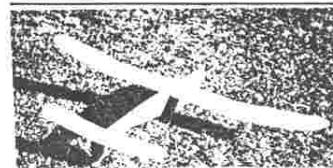
Jako zajímavost předkládáme hrubá pravidla soutěži motorových RC maket tak, jak se létala v roce 1992 na mnoha soutěžích tohoto druhu v USA. Autorem se SAM 48 z Grand Islandu ve státě New York. Měl jsem možnost takové soutěže vidět a mohu říci, že jde spíše o polomakety, ale dostačující tvarové shodnosti. Pravidla mají tyto základní body:

- Model má být zmenšenina motorového, člověkem pilotovaného letadla z doby před rokem 1943. Model musí být schopen vzletu se země (R!O!G.). Motorisované větroně se nepřipouští.
- Nejmenší zatížení na 1 dm² křídla: u jednoploš. = 23,5 g víceploš. = 17,6 g
- Model má být poháněn žhavíkem Cox. 049/0,8 cm³/ bez regulace otáček. Diesel se nepřipouští. Komerční palivo. Obsah nádrže max. 8cm³. Vrtule max. o 203 mm.
- Přestože modely nejsou hodnoceny ve smyslu souhlasu se vzorem, je žádoucí přiměřené úsilí udělat realistické zbarvení a označení.
- Pro stavbu má být použita balsová a překližková struktura. Polystyrén nejvýše na detaily. Třípohledový plánek je potřebný pro ověření. Vědci myšlenkou je, že se model musí podobat letadlu tehdejší doby.
- Letová pravidla jsou stejná, jako SAM 1/2 A Texaco. Pro 2 oficiální lety jsou povoleny celkem 3 pokusy. Letové maximum je 15 minut. Let do 40 s se počítá automaticky jako pokus. Let pod 3 minutu je rovněž pokus, pokud jej soutěžící neprohlásí za let platný.

Jak jsem "koupil" tak dávám: podle SAM Speaks USA.

A vidíte, zdánlivě jednoduchá a odzkoušená pravidla, ale zase bych řekl, že se nehodí pro nás. Nemáme sice Coxu, ale málo by to na jiný motorek, RC modely nepotřebují veliký prostor pro létání. Je tu zase ten neštastný limit 1943. Zatím co v USA se vesele létalo, u nás byla doba, kdy se letadélka nejen nestavěla, ani se nemohlo létat. A ruku na srdce: jako bychom to po válce všechno chtěli dohnat a nové a nové krásné stroje vznikaly jak houby po dešti. Takže takové stroje bychom jistě při našich obdobných pravidlech za hlavu nehodili. Ale upřímně řečeno: i na naši modelářství přátelé z USA si "odkrojili" celou řadu velmi zajímavých a atraktivních typů. Vite, ono řekněme 40 let je tolik v leteckém, že je to opravdu historie.

Jistě se za čas k této problematice vrátíme, ale nebyly by zatím pro nás aktuálnější makety na gumi?

AV-46

ještě jinak ..

č 2 do tisku - 2.3.93

R. Čížek

Jedna z mnoha podob "Dědka" Vlacha. Zde s lyžujícím motorákem na tehdejších zehrovských pláních. "Děd" létal velmi dobře nejen větroně a motoráky, ale i Wakefieldy, létal sportovní upoutané modely a makety a byl velký fanda na teplovzdušné balony. A pokud si dobré všimnete odznaku na jeho klopě, najdeš o nic menšího, než poctivě vydražené plachtařské "cécko". Vylétal si ho na "Krajánu". Byl také samozřejmě u prvních pokusů s rádiem. Létal prostě vše!

Jak jsme proháněli "DĚDKA"

Myslím, že tak dva roky po válce přitáhli kluci do klubu KŽ "Dědka". Měl rovných 30 let a kluci jen polovic a to ještě jen někteří. Tak mu slušně říkali pane Vlach. Měl samozřejmě i druhé jméno a to bylo Josef. Takový modelářský samorost, tvoril lepeňák za lepeňákem v malém domku v male vescini jménem Honice. Abych Vám to upřesnil - k památnému svatovalčanskému dubu ve Stochově to měl něco přes 100m. V domku měl velké množství létajících strojů všechn druh. Mohl je v klidu vytvořit, protože žil sám s vlčkem a ten mu do toho zásadně nemluvil. Kolem něho se motali místní kluci: Franta Dvořák, Franta Kratina a Mirek Peterka. Ti ho nakonec přesvědčili, že mu bude ještě líp v naší partě. Dědek měl celou řadu soutěžních úspěchů. Nejen v motoráčkách, ale i gumáčkách a na Celostátní 1949 v Medlánkách obsadil s "Luňákem" krásné 3 místo v seniorech. A to je přece slušné, ne?

V roce 1952 jsme byli jaksi podružně vedeni i při závodním klubu SONP Kladno, většina nás tam byla zaměstnána. Ten nám nakonec uhradil cestovné na "Velikou zimní", co se létávala tu dobovou na otrokovickém letišti u Zlína. Nosiili jsme tam odtud trofeje za první, druhá a třetí místa. Ale také tradičně namrzlé uši a nosy. Ale dobře se na to vzpomíná: oni vymysleli hezká pravidla pro soutěže družstev:

Družstvo mělo 5 členů a k dispozici pracovní čas 30 minut. V této době mohli členové družstva odletět libovolný počet letů. Do výsledku se započítal každému nejlepší čas. Byli jsme velmi dobře vybaveni. Dvořák, Kratina, Vlach a Cimbura měli větroně "Sokol II" o rozpětí 2,7m. Modely vážily (dnes by se řeklo, že měly hmotnost) jen málo přes 1.000g. Já létal ještě s neokoukaným větroněm "ZEHROVICE" taky "II". Dohromady to známenalo 5 es v rukávu. A bez nadásky, něco jsme s nimi i uměli. Přesto to chtělo taktiku. Nás 5 nás odletálo po jednom letu, aby byl zápočet. A potom šlo o to, napravovat vždy ty nejslabší lety, byť z těch dobrých. Já si nezáležal všeck. Chytíl jsem na snahu nějakou "nulu", ne moc, ale vydalo to na fantastických 4,5 minuty. Tak jsem "Zehrovice II" odložil a nastala mela kolem ostatních Sokolů. Jérma Cimbura jako obyčejně zaskočel po třetím kole, že už nikam nemůže, ale byl sborově okřiknut: "musíš!". Až se i on přeplázel celých 15 sekund přes 3 minuty. Zblýval "Dědek", který se přes ně opět nedostal. Tak "Dědek" zůstal trvale u šíhury, kluci vytvořili Štafetovou návratovou službu a jelo se. Mezitím ještě dva vylepšili časy svých Sokolů, ale Dědek měl samozřejmě zelenou, když když se jeho model vrátil na start. Asi už to byl šestý vlek a časoměřicí pozorně sledovali vyprášení našeho času. To se stalo právě pár vteřin (ani sekundy jsme tehdy ubožáci neměli) po vypnutí Dědkova Sokola. Takový let se samozřejmě musel doměřit. A Josef letěl snad 20 vteřin přes kýcháné 3 minuty, které jsme si dali jako nejmenší čas. Snad jen s výjimkou, když mu někdy později "chytili saze" jsme neviděl nikdy Dědka tak vyřízeného: upocený, brunátný v obličeji a snad i oči mu trochu povylezly. Ale bylo vyhráno, nalétali jsme jak dokazují stařičké začloutlé záznamy celkem přes 20 minut a to na vítězství bohatě stačilo.

"Dědek" Vlach už je bohužel dlouhou dobu v nějakém modelářském nebi, je-li jaké a určitě si tam smolí nějaké lepeňáky. Kdyby tu byl ale s námi, určitě byste se s ním potkali na prvním klání historiků a sotva jen v jedné kategorii.

R. Čížek